

Riksdagens protokoll

2007/08:58

Fredagen den 25 januari

Kl. 09.00 – 09.27

Protokoll
2007/08:58

1 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2007/08:308

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:308 Förföljelse av kristna i Mellanöstern

av Annelie Enochson (kd)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är utlandsresor.

Stockholm den 23 januari 2008

Utrikesdepartementet

Carl Bildt (m)

Enligt uppdrag

Inga Eriksson Fogh

Expeditionschef

Interpellation 2007/08:311

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:311 Västsahariernas rätt till nationellt självbestämmande

av Hans Linde (v)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är utlandsresor.

Stockholm den 23 januari 2008

Utrikesdepartementet

Carl Bildt (m)

Enligt uppdrag

Inga Eriksson Fogh

Expeditionschef

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:314 Tjärnö som självständig organisation
av Jan-Olof Larsson (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 15 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är annat åtagande.

Stockholm den 22 januari 2008

Utbildningsdepartementet

Lars Leijonborg

Svar på interpellation

2 § Svar på interpellation 2007/08:292 om EPA och rättvisa handelsregler

Anf. 1 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Herr talman! Hans Linde har frågat mig om de ekonomiska partnerskapsavtalen EPA, Economic Partnership Agreements, och rättvisa handelsregler.

Jag vill framhålla att en fri och öppen handel baserad på stabila spelregler bidrar till att skapa ekonomisk tillväxt och utveckling. Vi har ett gemensamt ansvar att åstadkomma förutsättningar för utvecklingsländerna att dra större nytta av globaliseringen. Jag ser de ekonomiska partnerskapsavtalen mellan EU och afrikanska länder, länder i Västindien och Stilla havet som ett led i de strävandena.

Jag är glad att ett fullödigt EPA-avtal kunde slutas med Karibien före årsskiftet. Med ytterligare närmare tjugotalet länder i Afrika och Stilla havet har EU ingått interimistiska avtal, vilka är en god utgångspunkt för att arbeta fram breda och utvecklingsvänliga EPA-avtal som svarar upp mot de ambitioner som tidigare fastställts gemensamt av AVS och EU.

Sverige verkar för att partnerskapsavtalen verkligen främjar utveckling och att de bidrar till bättre förutsättningar för AVS-länderna att integreras i världsekonomin. Därigenom kan avtalen bidra till målet för den svenska politiken för global utveckling. Genom utformningen av avtalen och utvecklingssamarbete kan vi gemensamt arbeta för att AVS-länderna ska kunna dra största möjliga nytta av avtalen och samtidigt hantera de övergångseffekter som alltid kommer när länder ökar sin internationella handel. Denna princip har varit styrande för regeringens politik under förhandlingarna.

Sverige har under hela processen varit pådrivande för att få till stånd avtal som å ena sidan ger AVS-länderna fullt marknadstillträde till EU och å andra sidan ger nödvändig flexibilitet till AVS-länderna utan att därmed göra avkall på våra internationella åtaganden.

EU erbjuder AVS-länderna tull- och kvotfrihet direkt för alla varor med övergångstider endast för socker och ris. Detta är ett stort framsteg. AVS-länderna får samtidigt långa övergångsperioder – upp till 25 år – för att avveckla handelshindren på ungefär 80 procent av handelsvolymen gentemot EU. Det innebär bland annat att AVS-länderna har tid att skapa alternativa källor till statsinkomster när tullintäkterna minskar. Detta kompletteras med möjligheter till skydd för växande eller känsliga industrier i AVS-länderna. Jag vill också peka på att EU har upprättat

mer liberala ursprungsregler i EPA-avtalen, vilket ökar möjligheterna för AVS att nyttja sitt tillträde till EU:s marknader.

EU har åtagit sig att stödja AVS-länderna i processen att genomföra EPA-avtalen. Sveriges aktiva agerande internationellt syftar också till att öka och stärka det handelsrelaterade biståndet. Vi har bidragit till ett beslut om att EU:s handelsrelaterade bistånd ska öka så att det år 2010 uppgår till 2 miljarder euro per år. En betydande del av dessa medel ska vara tillgänglig för just AVS-länderna. Jag vill understryka att stödet till EPA-processen är av hög prioritet i vårt nationella handelsrelaterade bistånd.

Regeringen delar till fullo Hans Lindes ståndpunkt att det är centralt att EPA-avtalen bygger på ett tydligt ägarskap och utvecklingsstrategier formulerade av AVS-länderna själva. Samtidigt måste såväl EU som AVS-länderna följa de regler som vi gemensamt har etablerat i WTO för handelsavtal mellan olika regioner.

Det är olyckligt att förhandlingsprocessen för EPA blev så försenad. För den svenska regeringen var det inför årsskiftet av största vikt att se till att vi fick ett arrangemang på plats som säkrade AVS-ländernas export till EU. Många AVS-länder, inte minst länder som Kenya och Botswana, hade drabbats av kraftiga tullökningar på för dem centrala exportvaror, såsom snittblommor och nötkött, om inte interimsavtal hade kunnat slutas vid årsskiftet. En sådan utveckling hade utan tvekan varit förödande för fattiga kvinnor och män i dessa länder, och gått stick i stäv med målet för politiken för global utveckling. Nästan samtliga av de AVS-länder som inte hör till kategorin minst utvecklade länder valde att ingå interimsavtal – basen för EPA-avtal – framför alternativet med allmänna preferenssystem. Minst utvecklade länder täcks av det redan existerande Everything-but-Arms-initiativet.

Jag vill understryka den vikt jag lägger vid WTO som en bas för ett icke-diskriminerande internationellt handelssystem. Bakgrunden till att vi ingår EPA-avtal med AVS-länderna är att andra utvecklingsländer, helt rättmätigt, har kritiserat att EU genom det tidigare preferenssystemet diskriminerade dem jämfört med AVS-länderna. WTO gav EU och AVS en tidsfrist till årsskiftet att ersätta dessa preferenser med WTO-förenliga handelsavtal.

Jag vill slutligen peka på att partnerskapsavtalen inte bör begränsas till varuhandel utan även omfatta tjänster, handelsprocedurer samt regelverk för investeringar och konkurrens. Dessa områden är centrala för att till fullo skapa ekonomisk dynamik. En grund för den breda agendan finns i Cotonouavtalet och är således överenskommen mellan EU och AVS. Jag menar att breda avtal ger nya möjligheter till utveckling, möjligheter som EU-länderna tidigare inte samarbetat kring med AVS-länderna. Mot bakgrund av detta kommer jag att verka för att vi ska fortsätta förhandlingsprocessen och därigenom nå breda, utvecklingsvänliga, EPA-avtal.

Anf. 2 HANS LINDE (v):

Herr talman! Jag får börja med att tacka statsrådet för svaret. Handelspolitiken kanske inte alltid är en kioskvältare i svensk politisk debatt, men det gör den inte till en mindre viktig politisk fråga för det. Handels-

politiken är en central fråga, kanske den mest centrala, i diskussionen om utveckling och fattigdomsbekämpning i världen.

Tyvär måste vi konstatera att handelsreglerna hitintills långt ifrån gynnat världens fattigaste länder. I spåren av 80- och 90-talens strukturanpassningsprogram i Afrika, med ensidiga krav på handelsliberaliseringar, avregleringar och privatiseringar, kunde vi i många afrikanska länder se ekonomierna kollapsa; de slogs i spillror med ökad fattigdom som följd. I ett flertal afrikanska länder kan vi i dag tala om en ren avindustrialisering på grund av orättvisa handelsregler.

Afrika har den hårda vägen fått lära sig vad ofördelaktiga handelsregler kan innebära. Det är därför inte så konstigt att Liberias president Ellen Johnson-Sirleaf beskrev EPA-avtalen som den kanske mest avgörande frågan för hennes land när hon besökte riksdagen före jul.

För oss i Vänsterpartiet är det centrala inte vilka ekonomiska teorier som finns bakom handelsavtalen. Det centrala är resultaten i verkligheten. För oss är det inte främst en fråga om handeln ska vara fri eller inte, utan om den är rättvis eller inte. Tyvärr ser vi att just EPA-avtalen riskerar att bli orättvisa handelsavtal, avtal som hotar utveckling och fattigdomsbekämpning i Afrika.

Herr talman! Grunden för EPA-avtalen är ömsesidighet. Målet är klart. En afrikansk småbonde ska konkurrera på en öppen och fri marknad med europeiskt hårdsubventionerat industrijordbruk. Ett litet nystartat företag i Afrika ska konkurrera på så kallade lika villkor med multinationella jättar. Det krävs ingen ekonomexamen för att komma fram till vem som segrar i den konkurrensen.

Redan i dag ser vi hur europeiskt jordbruk konkurrerar ut afrikanskt jordbruk på plats i Afrika – och det med dagens handelsregler. Ett exempel är Ghana där man under de senaste åren sett hur kycklingproduktionen totalt kollapsat efter att ha utkonkurrerats av europeiska uppfödare. I samma land har den inhemska tomatproduktionen stagnerat efter att importen av europeisk tomatpuré ökat med över 600 procent sedan 90-talet. På vilket sätt ska Ghanas kyckling- och tomatproducenter gynnas av ytterligare avregleringar, av att de europeiska exportörerna får ytterligare fördelar? Det är trots allt det som EPA-avtalen på sikt kommer att innebära.

Visserligen finns det övergångsperioder, precis som handelsministern säger. Men de övergångsperioder på 25 år som handelsministern talar om gäller bara i undantagsfall och för varor som är särskilt känsliga. I de flesta fall gäller tio år för fattiga bönder och småföretagare i Afrika, med liten eller ingen tillgång till lån och krediter, för att göra nödvändiga investeringar och ställa om så att de klarar konkurrensen på den globala marknaden. Inom två år ska 86 procent av industrin i Botswana och Swaziland ställa om för att konkurrera med europeiska multinationella företag. Det är inte svårt att förstå alla de afrikanska länder som säger att de inte är redo att med så kort varsel ge sig ut på den globala marknaden.

Just Swaziland kommer dessutom att förlora 14 procent av sina statsintäkter när handeln avregleras och tullintäkterna försvinner. Att på så kort tid kompensera en sjundedel av sin budget är inte realistiskt. Risken är överhängande att Afrikas sjukhus, skolor och vägar kommer att få betala priset när marknaden avregleras och tullintäkterna försvinner.

Till skillnad från handelsministern har jag därför mycket svårt att se att detta handelsavtal skulle ta sin utgångspunkt i ett fattigheds- och rättighetsperspektiv. Snarare ser jag att detta handelsavtal tar sin utgångspunkt i EU:s intressen av att hitta nya marknader för sina exportprodukter.

Anf. 3 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Herr talman! Jag är väldigt överens med Hans Linde avseende handelspolitikens vikt därför att det aldrig kommer att vara så att enbart bistånd lyfter ett land ur fattigdom. Det som krävs är egen tillväxt och ett oberoende. För att man ska klara av att komma dit är handeln fundamental – export, import, handel både mellan afrikanska länder och utanför Afrika.

Sedan talade Hans Linde om teori respektive verklighet. Vi kan peka på ett väldigt tydligt resultat rent historiskt sett. Det är bara att se på vårt eget land. Hade vi inte börjat handla hade vi aldrig varit där vi är i dag. Jag vet inte något land i hela världen som har gjort annorlunda. När det sker utveckling är det på grund av ökad handel.

Däremot håller jag absolut inte med Hans Linde när han säger att EPA hotar de afrikanska länderna. Det är precis tvärtom. Avsikten med EPA är till stor del att stärka lokal produktion och att stegvis öka konkurrenstrycket. Det är just därför vi har sagt att de ska öppna sina marknader stegvis med övergångstider på 20–25 år för de känsligaste varorna.

Jag kan i sig hålla med Hans Linde när vi talar om jordbrukssubventioner. Det finns här inget av partierna i Sveriges riksdag som är för dem i EU. Där får vi kämpa gemensamt allihop. EU har en felaktig jordbrukspolitik. Vi subventionerar vår jordbruksproduktion väldigt kraftigt i EU. Men det tas hänsyn till detta i EPA. Vi vet att EU måste jobba väldigt mycket mer där.

Som vi har sagt när det gäller EPA att det verkligen ska utmynna i utvecklingsvänliga handelsavtal. Vi vet också att EU måste vara berett att göra mycket mer omfattande åtaganden än AVS-länderna. Vi vet att det sker alltför lite handel mellan, som jag sade tidigare, AVS-länderna själva och AVS-länderna och EU.

Jag skulle snarare vilja fråga Hans Linde i stället: Vad finns det för förslag om vi inte ska ha EPA? Vad finns det för bra förslag till handelsavtal som också är WTO-förenliga? Utan avtal blir det ingen handel alls. Det är slutligen den situation vi hamnar i om vi inte förhandlar.

Jag kan också säga att jag har hört från flera afrikanska länder och afrikanska ambassadörer att man är väldigt glad över att de här avtalen nu kommer till stånd, även när det gäller interimsavtalen. Man ser vikten av handel.

Anf. 4 HANS LINDE (v):

Herr talman! Handelsministern frågar mig inledningsvis vad som var alternativet, vilka andra handelsavtal vi ska se. Jag tror att det helt avgörande i den här frågan är att det inte är vi i Stockholm som ska diktera handelsavtal för Afrika. Här måste vi lyssna på de afrikanska staterna och vad de efterfrågar. Några av de saker som de afrikanska staterna efterfrågar men där de inte blivit tillgodosedda är att de ska få längre förhandlingstider, att man vill skjuta upp förhandlingarna ytterligare tre

år så att man har möjlighet att sätta sig in i de här frågorna. Det finns en väldigt stor skillnad i möjligheterna för svenska UD och för utrikesdepartementet i Swaziland eller Ghana när det gäller resurser att sätta sig in i det här handelsavtalet.

Det andra är att man vill ha längre övergångsperioder. De 20–25 år som handelsministern pratar om handlar bara en liten del av handeln. I de flesta fall skulle det utfasas betydligt mycket snabbare.

Det tredje område som de afrikanska staterna har lyft fram är att man stryka så kallade Singaporefrågorna. Det skulle vara helt möjligt att stryka Singaporefrågorna helt från EPA utan att det skulle stå i strid med WTO. Det var Singaporefrågorna, alltså frågor som rör investeringar, offentlig upphandling, konkurrensfrågor och handelsprocedurer lyftes ut ur WTO-förhandlingarna efter massivt motstånd från länderna i Afrika och i andra länder i syd. Nu försöker EU trots detta trycka in de här regelverken än en gång bakvägen genom EPA. Skulle EU lyckas få in de här frågorna i EPA riskerar det att helt omöjliggöra för afrikanska stater att ställa krav på utländska investeringar. Det skulle omöjliggöra för afrikanska stater att ta sociala och miljömässiga hänsyn vid upphandling. Det skulle vara oerhört olyckligt för just Afrika.

Min och de afrikanska ländernas ståndpunkt är att vi borde utelämna Singaporefrågorna ur EPA. Det delas också av den brittiska regeringen. Storbritannien har lagt fram flera förslag som går ut på att flytta ut Singaporefrågorna ur EPA. Men statsrådets svar får jag tolka så att Storbritannien inte kommer att kunna räkna med något stöd från Sverige på denna punkt.

Herr talman! När man lyssnar på handelsministern tycker jag att det finns en ganska klar kontrast mellan det handelsministern säger och den massiva kritik som trots allt kommer från afrikanska regeringar, från afrikanska fackföreningar och bonderörelser. Jag har hittills inte hört en enda afrikansk regering uttala sig positivt om detta avtal och det sätt på vilket förhandlingarna skötts.

Att handelsministern väljer att i sitt svar tala om ett tydligt ägandeskap känns ganska verklighetsfrämmande. Hur skulle Afrika kunna äga ett handelsavtal som man egentligen i grunden inte vill ha? Men kritiken är stark även här i Europa, inte minst från svenska frivilligorganisationer med decennier av erfarenhet från att arbeta i Afrika med just utvecklingsfrågor. Dessa mycket erfarna organisationers synpunkter har handelsministern tydligen avfärdat som ett hot mot utveckling och som protektionism. Men det finns undersökningar som kanske handelsministern borde lyssna mer på. På danska UD har man gjort en omfattande analys där man kom fram till att Afrika riskerar försämrad välfärd och minskad bnp samtidigt som EU skulle vara den stora ekonomiska vinnaren. Även Internationella valutafonden och EU-kommissionen har visat att EPA riskerar att få katastrofala konsekvenser för Afrika. När man analyserar EPA:s konsekvenser för Kenya fann man att 65 procent av den kenyanska industrin skulle slås ut, 12 procent av statsinkomsterna skulle försvinna och miljontals arbetstillfällen inom det kenyanska jordbruket skulle försvinna. Hur kan den svenska handelsministern kalla ett sådant avtal för utvecklingsvänligt när det så tydligt visar att det på många håll kommer att slå sönder den inhemska ekonomin och jordbruket i så många afrikanska länder?

Anf. 5 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Herr talman! I huvudsak är det som nu avregleras redan tullfritt. Vidare talar Hans Linde om hur vi pressar AVS-länderna, hur vi tvingar dem och att de själva måste få bestämma över sin utveckling, man behöver mycket längre förhandlingstider och så vidare. Då vill jag påpeka att AVS-länderna inte behöver sluta partnerskapsavtal med EU. Det finns andra system, men de är inte lika fördelaktiga för de mer utvecklade AVS-länderna. De har själva velat behålla en särställning jämfört med andra u-länder.

Det är också så att man har mycket att vinna på att införa stabila regelverk inom det handelspolitiska området. Det ger säkerhet för samtliga parter.

Vidare talade Hans Linde om att vi förde in frågor om investeringar, konkurrens och upphandling bakvägen trots att de har avförts från dagordningen i WTO. De frågor som rör områden som investeringar, konkurrens och upphandling är betydelsefulla för utveckling i u-länder. Jag sade innan att tydliga regler på de områdena ger en stabil grund för hållbar utveckling. Det är viktigt att de frågorna ingår i avtalen.

Tanken bakom regionala avtal är att ge parterna möjlighet att i en mindre krets komma överens om att gå vidare på områden som är intressanta för dem själva. Det handlar också om att stimulera till egna vidare överenskommelser.

Jag vill kommentera det Hans Linde sade angående olika siffror. Hans Linde talade bland annat om Kenya och om stark kritik från frivilligorganisationer.

Jag står fast vid att om man inte sluter breda bra WTO-förenliga avtal är det ett allvarligt hot mot u-ländernas utveckling. Jag tror på en klok och fri handel. Det är det bästa sättet för utvecklingsländerna att bli mer utvecklade länder.

Till sist vill jag kort ta upp de siffror som Hans Linde nämner. Han sade att Kenya skulle förlora 65 procent av sin industri, 12 procent av sina statsinkomster och miljontals arbetstillfällen på landsbygden.

Tyvärr måste jag konstatera att det är en väldigt vinklad och felaktig tolkning och översättning av källorna. Ordalydelsen i den källa som studien från Forum Syd bygger på är: "Sixty-five per cent of Kenya's industries are vulnerable to unfair competition with the EU according to analysis carried out for the Kenyan Ministry for Trade." Att vara sårbar för konkurrens är en helt annan sak än att slås ut.

Vidare står det i nästa studie från Oxfam: "In the dairy sector more than 625,000 people are directly employed and an estimated 3 million people depend indirectly on the sector." Det konstateras visserligen att många människor riskerar att påverkas, men det är en helt annan sak än att miljontals arbetstillfällen skulle försvinna.

När det slutligen gäller frågan om statsinkomster finns det siffror som kommer från IMF och kommissionen. Där uppskattar man att 8–12 procent av statsinkomsterna kan komma att försvinna som en följd av EPA.

Man ska inte slänga sig med siffror på ett osakligt sätt. Det är bara onödigt. Vi ska i stället diskutera hur detta blir så utvecklingsvänligt som möjligt.

Jag är övertygad om att den svenska ståndpunkten är att verkligen arbeta för det. Det vet Hans Linde.

Anf. 6 HANS LINDE (v):

Herr talman! Vi kan diskutera hur man ska tolka olika studier. En sak är uppenbar. Oavsett om vi talar om att de afrikanska staterna kommer att förlora 8 procent av sina statsintäkter eller 12 procent kvarstår faktum. Handelsministern hävdar att afrikanska stater och afrikansk industri kommer att gynnas. Det finns det väldigt få studier och analyser som pekar på just det.

Handelsministern säger att det finns ett val för de afrikanska länderna. De behöver inte skriva under om de inte vill. Det är ett val under galgen. Alternativet för ett afrikanskt land att inte skriva på EPA-avtalet i dag är att man förlorar stora biståndsintäkter och skulle utestängas från EU:s marknader. Man skulle hamna i ett oerhört svårt läge. I realiteten har inte speciellt många afrikanska länder möjligheten att kunna göra det valet.

När det gäller upphandlingsreglerna, de så kallade Singaporereglerna, finns det i dag ett frivilligt avtal, GPA-avtalet. Alla länder som vill ha regler för upphandlingsområdet har möjlighet att underteckna det avtalet. Det har EU gjort, och det har ytterligare tolv länder valt att göra.

De afrikanska länderna har frivilligt valt att inta sin ståndpunkt. De har gjort en analys och sagt: Det här avtalet gynnar inte oss, och därför ska vi inte skriva under det. Ändå vill nu statsrådet att EU och Sverige ska tvinga på de afrikanska staterna handelsreglerna när det gäller Singaporereglerna om upphandling och investeringar som man inte vill ha.

Här kanske det finns en skillnad mellan mig och statsrådet. Jag och Vänsterpartiet har en stor övertygelse om att nyckeln till Afrikas utveckling inte finns här i Stockholm, utan den finns i Afrika. Det är befolkningen i Ghana, Tanzania och Zambia som vet bäst hur deras länder ska utvecklas.

Därför måste alla våra strategier när det gäller fattigdomsbekämpning och handel utgå från afrikanernas strategier, planering och mål. Det måste helt enkelt vara så att afrikanerna äger sin egen utveckling. Vi måste vara beredda att lyssna på Afrika och den kritik som kommer därför. Det är bara att beklaga att den svenska regeringen inte valt att göra det än så länge.

Anf. 7 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Herr talman! Självklart äger de afrikanska länderna sin egen utveckling. Vi kan också konstatera det av det sätt som vi nu arbetar på. Jag ska ge ett tydligt exempel. Det handlar om Aid for Trade. Där är de afrikanska länderna oerhört involverade och tycker att det är det rätta sättet att arbeta på.

Vi bidrar med bistånd till deras egen kompetensutveckling just för att de ska kunna bli bättre på att förhandla. De ska kunna bygga upp sin infrastruktur och sitt samhälle på rätt sätt för att kunna nå en egen utveckling. Det anser jag är fundamentalt.

Det är också väldigt viktigt att påpeka att de afrikanska länderna, i det här fallet AVS-länderna som vi nu diskuterat, inte bara behöver utökat marknadstillträde. De behöver också öka sin kapacitet för att tillvarata de nya möjligheterna.

EU stöttar också AVS-länderna med bistånd just för att främja det. Det gäller inte bara Sverige utan hela EU. Inom EU har man sagt att bistånd kan gälla allt från stöd till förhandlingar eller förenklingar av tull-procedurer till att förstärka länders förmåga att leva upp till internationella standarder och föreskrifter. Förbättrad infrastruktur som tillgång till hamnar liksom utveckling av produktionskapacitet är andra centrala områden.

Allt detta är naturligtvis oerhört viktigt. Kopplat till EPA-förhandlingarna diskuteras därför hur EU kan bidra till att maximera nyttan av avtalen. Det finns också möjligheter att lämna utvecklingsstöd genom Europeiska utvecklingsfonden, som är EU:s gemensamma kanal.

Vi har också tillsammans med de andra EU-länderna gjort klart att vi via våra nationella utvecklingssamarbeten kommer att stödja AVS-länderna. Det är också någonting som väldigt tydligt följer politiken för global utveckling.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Hänvisning av ärende till utskott

Föredrogs och hänvisades
Proposition
2007/08:49 till socialutskottet

4 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 24 januari

2007/08:335 Besked om kärnkraftsutbyggnad

av *Alf Eriksson* (s)
till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:336 Höga direktörlöner

av *Ulla Andersson* (v)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:337 Vattenfalls framtid

av *Alf Eriksson* (s)
till näringsminister Maud Olofsson (c)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 29 januari.

5 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 25 januari

2007/08:647 Lokalisering av den nya Trafikinspektionen

av *Louise Malmström* (s)

till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2007/08:648 Kulturarvet – Vård i Falun

av *Anneli Särnblad* (s)

till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

2007/08:649 Stickprovskontroller

av *Lars Mejern Larsson* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:650 Förbud mot aborter i Litauen

av *Carina Hägg* (s)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:651 Människohandel

av *Thomas Bodström* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:652 Ett säte för Europaparlamentet

av *Lennart Sacrédeus* (kd)

till statsrådet Cecilia Malmström (fp)

2007/08:653 Ansökan om World Scout Jamboree

av *Tomas Eneroth* (s)

till integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni (fp)

2007/08:654 Världsbankens krav på ekonomiska reformer i fattiga länder

av *Hans Linde* (v)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:655 Svenska Spels marknadsföring

av *Camilla Lindberg* (fp)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:656 Resurser till Arbetsmiljöverket

av *Lars Mejern Larsson* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 29 januari.

6 § Anmälan om skriftligt svar på fråga

Prot. 2007/08:58
25 januari

Anmälades att skriftligt svar på följande fråga inkommit

den 25 januari

2007/08:604 Drivmedelsförsörjningen

av *Ann-Kristine Johansson* (s)

till näringsminister *Maud Olofsson* (c)

Svaret redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 29 januari.

7 § Kammaren åtskildes kl. 09.27.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

ANNALENA HANELL

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	1
2 § Svar på interpellation 2007/08:292 om EPA och rättvisa handelsregler	2
Anf. 1 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	2
Anf. 2 HANS LINDE (v).....	3
Anf. 3 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	5
Anf. 4 HANS LINDE (v).....	5
Anf. 5 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	7
Anf. 6 HANS LINDE (v).....	8
Anf. 7 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	8
3 § Hänvisning av ärende till utskott	9
4 § Anmälan om interpellationer	9
5 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	10
6 § Anmälan om skriftligt svar på fråga.....	11
7 § Kammaren åtskildes kl. 09.27.	11